

Fuchsia fra Stiklinger

Fuchsia formeres

ved stiklinger, fordi dette er den eneste måten at man kan være sikker på å få avkom av samme sort. De fuchsia som er i handelen er for det meste kryssninger (hybrider), så ved frøformering vet man ikke hva resultatet vil bli. De opprinnelige, "botaniske" sortene vil gi nye planter av samme sort som morplanten dersom pollinering har skjedd fra samme plante eller en annen av samme sort.

Det finnes en sort som kan frøformeres og som vil gi avkom identisk med morplanten. Denne heter FLORABELLE og ble tildelt en EuroFleur pris i 1995.

Forberedelsene:

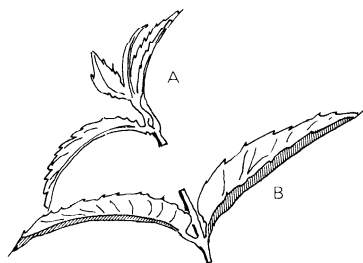
Du begynner med å samle sammen alt du trenger på forhånd: plantepotter, preparert jord, redskap som kniv/saks, stikkepinne, etiketter og vannfast penn og hormonpulver om du vil.

- Vær realistisk og regn med 50% dødelighet, dersom du ikke har propagator (spirekasse med undervarme) eller lignende å sette stiklingene i.
- Det rette tidspunktet er fra februar til august - utenom denne tiden er dagslyset for svakt dersom du ikke bruker kunstig lys.
- Jordblandingen skal være lett og porøs og godt fuktig uten å virke våt og tung - en 50% blanding av veksttorv og skarp sand er passende, eller en tredjedel hver av plantejord, torv og sand.

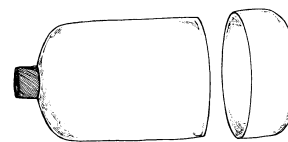
Bruk bare fingertuppene når du pakker jord rundt en nystukket stikling, aldri tommeltottene: jorda skal pakkes løst!

Fremgangsmåten:

- Ta et skudd med minst 6 blader. Av skuddet kan du få både toppstiklinger (A) og mellomledd (B), begge vil kunne rote seg like villig
- Dypp enden i hormonpulver (vekstfremmende stoff). Pulveret vil hjelpe på rotdannelsen, men hovedhensikten er å gi beskyttelse mot gråskimmel og råte hvis du vanner for mye. Dette er som regel ikke nødvendig, og punktet kan ofte utelates.
- Lag et hull i jordblandingen i potten. Stikk stiklingen nedi og klem jorden fast, men ikke hardt, rundt den. Sett gjerne flere stiklinger i samme potte. Sett navnepinnen på plass med en gang. Lag et minidrivhus av en tom plastflaske som vist her, eller ganske enkelt blås luft i en plastpose og tre over potten. Hold posen på plass med en gummistrikk. Posen må være så romslig at plantedelene ikke kommer i berøring med den. Posen vil fungere som et lite drivingshus. Om nødvendig bruker du et par pinner til å holde plastposen borte fra bladverket.

Sett stiklingspotten med pose bort på et lyst sted — hold direkte sol unna — og du har gode muligheter til få å rot på de stiklingene som er satt.

Ta flere stiklinger av samme plante samtidig, og ta stiklinger av flere planter. Du vil fort finne ut plantenes egenskaper, og hvilke planter det er lettest å få rotete nye planter av. Noen vil vokse fint — andre vil være pjuskete og se riktig stakkarslige ut.

Etter et par uker kan du ta stiklingen forsiktig opp av potten for å se om den har laget rot. Dytt den like forsiktig på plass igjen etterpå om dette ikke er tilfelle. Etter ca fire uker bør de ha slått rot, og da er et på tide å potte om. Stiklingen har nå blitt en *ungplante* med eget rotsystem og den kan klare seg på egen hånd.

Yoghurt-begere eller lignende er rimelige og bra til ompottingen. Hver ungpote skal nå ha sin egen potte. Stikk et par dreneringshull i bunnen og fyll jordblanding nesten til toppen. Vann potten godt. Trykk så et lite krater i midten og løft ungpotten forsiktig med jordklumpen på ned i krateret. Røttene må ikke skades!

Nå er det igjen fingertuppene — ikke tommeltottene — som skal pakke jorden forsiktig rundt den nye planten. Husk å få med navne-etiketten!

Sett den ompottede ungpotten under vekstlys og pass på at den får tilstrekkelig — men ikke for mye — vann. Har du undervanningskasse til planten kan du med fordel fylle denne med en svak gjødselblanding (¼ av normal styrke), ellers bør du bruke gjødsel i ¼ av normal styrke hver gang du vanner ungpotten. Unngå direkte sol.